

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Pesti Központi Kerületi Bíróság (Unkari) on esittänyt 20.11.2013 — Mertin Meat Kft.v. Géza Simonfay

(Asia C-586/13)

(2014/C 71/04)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Mertin Meat Kft.

Vastaajat: Géza Simonfay ja Ulrich Salzburg

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko Euroopan unionin oikeudessa ja erityisesti yhdistetyissä asioissa C-307/09–C-309/09 annetussa tuomiossa ⁽¹⁾ määritellystä käsitteestä ”työvoiman vuokraus” puhua tilanteessa, jossa toimeksisaaja sitoutuu jalostamaan naudanruhoja omia työntekijöitään käyttäen toimeksiantajalta vuokraamissaan tiloissa ja pakkaamaan ne valmiiksi myyntiä varten, kun palkkio määräytyy jalostettujen lihakilojen määrän perusteella siten, että palkkiota vähennetään, jos jalostettu liha on laadultaan huonoa, ja kun toimeksisaaja suorittaa kyseisen palvelun vastaanottavassa valtiossa yhdelle ja samalle toimeksiantajalle, joka myös valvoo lihanjalostustyön laatua?
- 2) Sovelletaanko Euroopan unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-307/09–C-309/09 antamasta tuomiosta ilmenevää periaatetta, jonka mukaan työvoiman vuokrausta voidaan rajoittaa Euroopan unioniin 1.5.2004 liittyneiden jäsenvaltioiden liittymissopimuksissa annettujen, työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevien siirtymäsäännösten soveltamisaikana sellaistenkin työntekijöiden lähettämiseen, jotka on vuokrannut ja lähettänyt Itävaltaan sellainen yritys, jonka kotipaikka on toisessa jäsenvaltiossa, joka liittyi [unioniin] 1.5.2004, jos lähettäminen ei liity liittymissopimuksilla suojattuun alaan?

⁽¹⁾ Unionin tuomioistuimen (toinen jaosto) 10.2.2011 antama tuomio.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 19.11.2013 — F.E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

(Asia C-589/13)

(2014/C 71/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: F. E. Familienprivatstiftung Eisenstadt

Vastapuoli: Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Ennakkoratkaisukysymys

Onko EY 56 artiklaa (josta on tullut SEUT 63 artikla) tulkittava siten, että se on esteenä järjestelmälle, jossa verotetaan yksityisen itävaltalaisen säätiön saamia pääomatuloja ja yhtiöosuuksien myynnistä saamia tuloja ja jossa säädetään yksityisen säätiön verottamisesta ”väliaikaisella verolla”, jolla varmistetaan tulojen verottaminen yhteen kertaan Itävallassa, ainoastaan siinä tapauksessa, että yksityiseltä säätiöltä avustuksia saava vapautuu kyseisistä avustuksista sinänsä perittävästä pääomatuloverosta kaksinkertaista verotusta koskevan verosopimuksen nojalla?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.11.2013 — ”go fair” Zeitarbeit OHG v. Finanzamt Hamburg-Altona

(Asia C-594/13)

(2014/C 71/06)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ”go fair” Zeitarbeit OHG

Vastaaja: Finanzamt Hamburg-Altona

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 132 artiklan 1 kohdan g alakohdan tulkinta:

- a) Voiko jäsenvaltio käyttää sille myönnettyä sosiaalisia hyvinvointipalveluja tarjoavien laitosten tunnustamista koskevaa harkintavaltaansa siten, että se tunnustaa tällaiseksi laitokseksi sellaiset henkilöt, jotka tarjoavat palvelujaan sosiaali- ja hoitokassoille, muttei tunnusta valtiollisen tutkinnon suorittaneita hoitajia, jotka tarjoavat palvelujaan suoraan hoitoa tarvitseville henkilöille?
- b) Jos valtiollisen tutkinnon suorittaneiden hoitajien on katsottava olevan luonteeltaan sosiaalisia hyvinvointipalveluja tarjoavia laitoksia: seuraako siitä, että vuokrattava työvoima tunnustetaan tällä tavalla, että tällaiseksi laitokseksi on tunnustettava myös sellainen tilapäistyövoimaa välittävä yritys, joka antaa vuokralle valtiollisen tutkinnon suorittanutta hoitohenkilökuntaa vastaavan tunnustuksen saaneille hoitolaitoksille (vastaanottaville laitoksille)?
- 2) Yhteisestä arvonnisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 134 artiklan a alakohdan tulkinta:

Onko valtiollisen tutkinnon suorittaneiden hoitajien asettaminen käyttöön vastaanottavan laitoksen (vuokralleottajan) tarjoamia hoitopalveluja varten välttämätöntä sosiaalihuoltoon tai sosiaaliturvaan läheisesti liittyvien liiketoimien suoritukselle, kun vastaanottava laitos ei voi toimia ilman henkilökuntaa?

(¹) EUVL L 347, s. 1.

Valitus, jonka Duravit AG ym. ovat tehneet 25.11.2013 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-364/10, Duravit AG ym. v. Euroopan komissio, 16.9.2013 antamasta tuomiosta

(Asia C-609/13 P)

(2014/C 71/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittajat: Duravit AG, Duravit SA ja Duravit BeLux SPRL/BVBA (edustajat: asianajajat U. Soltész ja C. von Köckritz)

Muut osapuolet: Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että

- 1) unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 16.9.2013 asiassa T-364/10 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin sillä on hylätty valittajien kanne
- 2) asiassa COMP/39092 — Kylpyhuonekalusteet — 23.6.2010 tehdyn Euroopan komission päätöksen K(2010) 4185 lopullinen 1 artiklan 1 kohta, 2 artikla ja 3 artikla on SEUT 263 artiklan 4 kohdan mukaisesti kumottava kokonaisuudessaan valittajien osalta
- 3) (kohdassa 2 esitettyyn vaatimukseen nähden) toissijaisesti edellä mainitussa päätöksessä valittajille määrättyt sakot on kumottava tai niitä on huomattavasti alennettava
- 4) (kohdissa 2 ja 3 esitettyihin vaatimuksiin nähden) toissijaisesti asia on palautettava unionin yleisen tuomioistuimen uudelleen ratkaistavaksi unionin tuomioistuimen tuomiossa ratkaistuja oikeusseikkoja noudattaen
- 5) komissio on joka tapauksessa velvoitettava korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulut unionin yleisessä tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat vetoavat kaikkiaan kuuteen valitusperusteeseen.

Ensinnäkin valittajat katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut asetuksen N:o 1/2003 31 artiklaa virheellisesti, loukannut syyttömyysolettamaa ja oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin (perusoikeuskirjan 47 artikla ja 48 artiklan 1 kohta luettuina yhdessä 52 artiklan 3 kohdan kanssa sekä Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 ja 2 kappale), koska se on kieltäytynyt riidanalaisen päätöksen oikeellisuuden täysimittaisesta tutkimisesta, jota oli nimenomaisesti vaadittu, ja koska se on pitänyt komission esittämiä toteamuksia tosiseikoista ja oikeudellisista seikoista lähtökohtaisesti oikeina eikä se ole riittävästi käyttänyt omaa harkintaansa sakon määrän vahvistamisessa.

Toiseksi valittajat katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut SEUT 263 artiklaa virheellisesti sekä loukannut valittajien oikeutta tehokkaiisiin oikeussuojakeinoihin (perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohta) ja menettelyllisen yhdenvertaisuuden periaatetta, koska se ei ole riittävästi käyttänyt toimivaltaansa päätöksen laillisuuden valvomisessa vaan on ylittänyt tämän toimivaltansa rajat valittajien vahingoksi.

Kolmanneksi valittajat katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin on useilla eri tavoilla vääristänyt asiakirja-aineiston sisältöä siten, että tämä on vaikuttanut asian ratkaisuun, ja se on näin ollen tehnyt oikeudellisia virheitä ja loukannut todistelumenetelyä koskevia tunnustettuja periaatteita.